

EXEMPLE DE LA PROVA

ACLARIMENT VÀLID PER A TOT L'EXAMEN

S'entén per «correcció de només el que calga» la correcció indispensable d'una forma lingüística per raó de la seua inadequació a la normativa gramatical o a la situació comunicativa. Cal tindre present que es puntuen negativament les correccions innecessàries.

ÀREA 1

Correcció de textos

L'àrea consta de dos exercicis, que consistiran a corregir dos textos escrits que pertanyen a diferents llenguatges específics.

En la prova es demana a l'examinand que corregisca només el que calga, entenent per "correcció de només el que calga" la correcció indispensable d'una forma lingüística per raó de la seua inadequació a la normativa gramatical o a la situació comunicativa. D'altra banda, cal tindre present que les correccions innecessàries es puntuen negativament. A més dels comentaris específics que es demanen en la pregunta 03, l'examinand podrà fer els aclariments i les argumentacions generals que considere oportuns.

L'àrea avalua:

1. L'aplicació coherent dels criteris de correcció d'acord amb:

- La norma gramatical (ortografia, morfosintaxi i lèxic).
- La varietat lingüística: estàndard/no estàndard.
- El registre lingüístic.
- La coherència de contingut i formal del text: exposició clara i ordenada de les idees, unificació de les solucions lingüístiques, etc.

2. El coneixement i l'adequada aplicació de les convencions gràfiques i estructurals a què fa referència el punt 4 de l'apartat *Objectius i continguts de la prova*.

A continuació apareixen dos exemples d'exercicis corresponents a la present àrea:

01. Corregisca només el que calga del text administratiu següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa, i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 03.

Llei de la Generalitat Valenciana 7/1986 de 22 de desembre, sobre l'utilització de l'aigua per a reg.

PREÀMBUL.

L'aigua és un bé molt preciat per a la Comunitat Valenciana per quant la seua situació geogràfica proporciona un clima òptim per a l'obtenció de majors rendiments de la terra i dels cultius agraris de qualitat; però, disortadament, este recurs ha anat convertint-se paulatinament en un bé escàs. I és esta escasessa, a la qual se li afeg la falta de racionalització dels recursos naturals, la raó per la que l'agricultura valenciana necessita urgentment de l'establiment d'una sèrie de normes que regulen l'ús de l'aigua destinada als cultius agrícoles i que incentiven, per la via de la subvenció i del crèdit barat, quantes transformacions s'impulsen en el sentit de reduir o d'estalviar l'aigua consumida, cosa que possibilitarà el manteniment de les superfícies d'horta que existixen ara i, fins i tot, la seua ampliació.

La present llei ve a regular la utilització de l'aigua per a reg en tot el territori de la Comunitat Valenciana, i el seu contingut està constituït per una sèrie de normes encaminades a aconseguir que l'aigua recurs primari i escàs en la nostra Comunitat, s'utilitze amb la major austeritat i economia possible.

Primer que tot, cal posar de relleu, que l'objecte del que es legisla mereix una adequada precisió ja que, a diferència d'altres normes existents en l'Ordenament Jurídic Espanyol, el que es desitja regular jurídicament no és el regadiu en l'aspecte de captació, conducció de recursos hídrics o producció agrícola, si no l'ús de l'aigua sobre el propi marc físic que en constituïx la seua destinació.

En segon lloc, aquella precisió també resulta necessària tota vegada que en la nostra Comunitat urgix la implantació, quan més prompte millor, de noves tècniques que actuen en la part final del cicle hidràulic dels regadius, és a dir, quan cada usuari completa l'esforç de captació i conducció de les aigües. De no produir-se la implantació de les referides tècniques, les majors obres de captació i transport d'aigua no poden, amb els recursos dels que es disposen hui per hui, atendre a les necessitats de la present i futura producció agrícola valenciana.

El present Text Legal advertix a la societat valenciana de la necessitat d'instruir mecanismes que faculden a l'Administració per a preservar els interessos de la societat front a actuacions que lesionen el bé comú. Tot i sent cert que l'agricultor valencià, en base a una trajectòria històrica de indubtable raigambre, ha cuidat de l'aigua per al reg amb atenció i desvel; també és cert que esta actitud, que per ser extensiva als temps actuals mereix un reconeixement previ, no obsta per a què, en ocasions, apareguen actituds contràries al dit propòsit, incorrent-se en demostracions d'insolidaritat que conculquen l'interés social i agraven la problemàtica que la carència d'aigua representa per a l'economia valenciana.

Per tal circumstància, la llei preveu la presència de mesures reguladores de l'intervenció de l'administració, a l'objecte de què l'aigua s'utilitze adequadament, evitant possibles derrotxes o inadequats aprofitaments. La mencionada facultad s'articula amb independència i sense perjudi de les potestats pròpies de determinades Institucions Valencianes que, com el Tribunal de les Aigües de València, han acreditat amb la seua extraordinària labor i acrisolada tradició ja no solament la seua presència en els moments actuals sinó la necessitat d'afirmar la seua continuïtat en temps futurs.

Conseqüentment, i entre els límits senyalats, la intervenció administrativa s'estableix com a un mitjà per a fer efectives les limitacions del dret de propietat sobre l'aigua, amb conformitat

al que es disposa en la Constitució, als efectes de garantir que l'exercici del dret a l'ús de l'aigua de rec no obstaculitze o impedisca la funció social que la Llei li reconeix.

TÍTOL I

Disposicions generals.

Article primer

És objecte d'esta llei la regulació de la utilització de l'aigua en regadius del territori de la Comunitat valenciana.

L'aigua per a reg s'haurà d'utilitzar segons els principis d'austeritat, economia i solidaritat, empleant-se a tal efecte els sistemes de reg que facen possible el millor aprofitament dels recursos hídrics amb els que compta el territori.

Article segon

Els regants deuran, en virtut del principi d'austeritat, utilitzar en cada parcel·la l'aigua estrictament necessària per a cada cultiu, i per a això hauran de posar en marxa els mecanismes necessaris per a fer efectiu este deure a la major brevetat possible.

El principi d'economia requerix implantar i usar els sistemes de reg més adequats a cada parcel·la i cultiu per a reduir el consum d'aigua i aconseguir la major rentabilitat de les inversions en innovació i renovació de regadius.

En quant al principi de solidaritat, els regants vénen obligats a compartir la disponibilitat de l'aigua i a reduir tant com siga possible, els caudals que utilitzen, a fi de millorar la distribució d'aigua per zones, especialment en relació amb les agrícolament més desfavorides, i poder embalsar-la per a paliar-ne l'escassetat en períodes de sequia.

TÍTOL II

Planificació dels regs

Article tercer

La Conselleria d'Agricultura i Pesca, a instància d'Associacions d'Agricultors, Comunitats de Regants o altres interessats, i excepcionalment d'ofici, redactarà Plans d'utilització d'aigua per a reg, sense perjudici de la competència de l'Estat en matèria de planificació hidrogràfica, que afectaran a la Comunitat Valenciana sencera o només a zones determinades de la mateixa. Els Plans podran ser imperatius, indicatius i mixtes.

TÍTOL III

Foment de la utilització adequada de l'aigua

ARTICLE QUART

La Generalitat Valenciana amb l'objectiu de recolzar les iniciatives privades, prestarà ajuda tècnica i econòmica a aquells que establisquen sistemes de reg que permetisquen disminuir la quantitat d'aigua que utilitzen sense merma de la capacitat productiva dels seus terrenys. Estes ajudes, quan coadjuven a la financiació de la implantació de nous sistemes de reg derivats de Plans total o parcialment imperatius atendran sobre tot a les condicions socials dels interessats, no podent excedir en cap cas del nivell màxim que es preveja en les oportunes Disposicions Reglamentàries.

Article quint.

Les ajudes tècniques consistiran en l'estudi i, si procedix, en la redacció del projecte per part de Tècnics qualificats de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, o en la supervisió per part dels mateixos de l'execució de projectes redactats pels mateixos interessats, sempre que així ho vullquen estos.

Les ajudes econòmiques consistiran en subvencions i préstecs, sent els dos tipus d'ajuda compatibles entre sí.

Article sext

Són causes de pèrdua de les ajudes:

1. Començar l'obra sense que els tècnics de la Conselleria d'Agricultura i Pesca hagen informat favorablement el projecte i mentres que no es dispose de l'autorització legal corresponent.
- 2.- Retrassar el començament o l'acabament de l'obra, sempre i quan no haguera causa justificada, o esta no fora provada feaentment.
- 3.- Alterar l'obra sense l'autorització prèvia dels òrgans competents.

S'advertix al respecte, que si el beneficiari de l'ajuda incorrera en alguna d'estes circumstàncies, i no subsanara la situació d'immediat, perdrà automàticament la referida ajuda i, cas d'haver-hi percebut l'import de la mateixa, estarà obligat a efectuar-hi la devolució en el termini establert a l'efecte.

02. Corregisca només el que calga del text periodístic següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa, i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 03.

Una ment extranya

David Lynch el cineasta del deliri, ens ha fet partícipes dels seus somnis tormentosos durant més de vint anys. I ara estrena un film: Mulholland Drive. Benvinguts a l'atormentat món d'un dels directors de cine més controvertits, i a vegades més denostat, del moment.

Visquem en un món estrany, i David Lynch ja ens ho va advertir en l'epíleg de "Terciopelo azul" (1986).

Aquella frase, quasi un mantra ha resultat l'explicació perfecta del mòbil que anima als seus personatges i a les seues històries truculentes.

Ja fa més de vint anys que Lynch va obrir en l'anquilosat cine nordamericà una finestra amb vistes a un món marginal, morbós, suspés entre la realitat i els somnis més escabrosos, que va prestar a la paraula fantasia un significat que el gran gurú de Hollywood, Steven Spielberg ni tant sols somiava en atisbar.

Ara, s'estrena "Mulholland Drive", obra esquiva que se situa en els dominis del malsomni, de l'alucinació, i que, al temps, penetra en els obscurs terrenys de les experiències extrasensorials. Són dos hores i mitja plagades de regatejos argumentals i de personatges que apareixen i desapareixen de l'escena. En este sentit, és similar a Carretera Perduda, (1997), missil àudio-visual amb el que Lynch pareixia voler adoptar la postura posmoderna segons la qual

tota narració és un *cliché*, i amb la que va pretendre atorgar estructura a la psicosis. "És millor no conèixer que signifiquen les pel·lícules, no buscar el per què de les accions dels personatges. Al fi i al cap, la psicologia acaba amb el misteri. El que és fantàstic és descendir fins les àrees on les coses són tan abstractes com per a resultar excitants", afirma el director.

No cap dubte de què, astuta i sofisticada, plena d'erotisme i de glamour, "Mulholland Drive" mantindrà ocupats als aficionats als puzzles, que s'ho poden passar en gran buscant-hi pistes. La premissa de la pel·lícula auna un accident de cotxe, una dona amnèsica (Rita, interpretada per la subjugant Laura Elena Harring) i una provinciana que somia amb ser famosa, (Betty, encarnada per una encantadora Naomi Watts). Les dos dones voran com les seues vides comencen a girar entorn a un assassinat fallit. La tercera protagonista és la pròpia meca del cine, concebida com a un lloc que posseïx els mitjos per a corrompre a les persones i el

fervent desig de fer-ho. Un lloc que se'ns presenta en certa forma com una bèstia atterradora i voraç, per on hi transiten, en una espècie de rite macabre, gànsters dispèptics, enans, un cineasta venut, un vaquer profeta, l'etèrea cantant d'un bar de mala mort i un ser terrible, semi-humà, que s'hi amaga darrere d'una cafeteria infecta del Sunset Boulevard.

Per a David Lynch, Mulholland Drive és, més que un triomf artístic, una venjança que portava preparant molt de temps. El seu procés de creació resultà tan tortuós com la popular carretera de Hollywood que presta el nom a la cinta. Primer es tractava d'una filmació per encàrrec, estava pensada per a què fóra el nou fenomen seriat de la cadena televisiva ABC, la mateixa que fa deu anys presentà al món *Twin Peaks*, convertint-la en la gran imprompta del director en la cultura estadounidenca de masses, –el públic televisiu no sol ser tan devot com ho va ser intentant descobrir a l'assassí de Laura Palmer–. Però els directius de la cadena, als quals els preocupava sobremanera l'elecció d'unes actrius desconegudes, els retards continus, el descontrol pressupuestari i un episodi pilot excessivament llarg del que a dures penes entenien alguna cosa, decidiren descartar la sèrie i despedir el airat director.

Lynch no va tindre més remei que embarcar-se en una batalla jurídica de grans dimensions; però, només vore's lliure de pleits, aconseguí vendre l'episodi pilot a una productora cinematogràfica a la qual va convèncer de què l'episodi pilot, amb un final nou i afegint-li uns quants retocs, podia acabar per convertir-se en una gran pel·lícula i, el que a fi de comptes és el més important, en un èxit de taquilla.

David Lynch ha seguit de ben prop tot el procés que ha culminat en la producció d'este *film*, des de la supervisió del guió inicial a la posproducció. Això no és gens d'estranyar perquè, a jutjar pel que diuen els entesos, este director exemplaritzava al modern home renaixentista, per quant ha repartit la seua capacitat creativa entre àmbits diversos: la fotografia, la literatura, la composició musical, ... És un *auter*, –segons el diccionari de la bíblia cinematogràfica gala, *Cahiers du Cinéma*–, per què està obsessionat en mantindre un control total sobre tot el procés cinematogràfic.

Tots els crítics coincidixen en afirmar que esta pel·lícula entusiasmarà als seguidors de Lynch, perquè esta pel·lícula és Lynch en estat pur. Són seus els angles grossers; els fundits i la càmera lenta, utilitzats per a crear confusió; els forts contrastos entre llum i foscor, que avisen del mal que s'hi amaga darrere de les coses quotidianes. També són inconfundibles els personatges horrenos i impenetrables, els diàlegs impossibles, la falta de llògica, el simbolisme exacerbant i la detallada posada en escena, a l'igual que la manera de rodar la violència, pròpia d'un verader voyeur. Al final, tota la imatgineria onírica del cineasta se'ns allotja en el cap amb la intenció de desvetlar les nostres ànsies més profundes, les obsessions més inconfesables i els fantasmes que poblen la nostra ment. Però no deixeu que l'hàbil cineasta vos induísca a rebassar la línia que separa la realitat de la fantasia, una línia d'una sotilesa extrema en el salvatge món de Lynch. I és que, després de tot, no està de més témer una miqueta a Lynch, només per si acàs es posa excessivament *lynchià*.

ÀREA 2

Normativa lingüística i registres

L'àrea consta d'una sèrie d'exercicis que consistiran a valorar la necessitat o no de corregir determinades formes dels textos anteriors i, si cal, indicar-ne la correcció.

L'àrea avalua:

- La capacitat d'adequar els criteris de correcció a la varietat lingüística (estàndard/no estàndard), el tipus de text i la situació comunicativa.
- El coneixement que té l'examinand dels materials lingüístics d'ús més generalitzat (gramàtiques, diccionaris, vocabularis, etc.).

A continuació apareix una mostra del tipus d'exercicis que poden trobar en aquesta àrea.

Exemples

03. Escriga arguments a favor o en contra de l'ús de les formes subratllades dels textos anteriors. Propose solucions diferents per a les formes que considere incorrectes.

ACLARIMENT

En esta pregunta es valora especialment el coneixement de les fonts bibliogràfiques a partir de les quals puga ser acceptada o rebutjada una paraula o construcció determinades.

A) TEXT ADMINISTRATIU

3.1. [...] sempre que així ho vullguen estos.

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

3.2. Article sext

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

B) TEXT PERIODÍSTIC

3.3. [...] i despedir el airat director.

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

3.4. Però no deixeu que l'hàbil cineasta vos induïska a rebassar [...].

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

Correcció tipogràfica

L'àrea consta d'un exercici, que consistirà a corregir una galerada d'acord amb el text original. Per a realitzar l'exercici cal usar els signes convencionals de correcció tipogràfica.

L'àrea avalua:

- La capacitat de l'examinand per a detectar i esmenar errors relatius a convencions gràfiques i de tipografia.
- El coneixement i la correcta aplicació dels signes convencionals de correcció tipogràfica.

Tot seguit presentem un exemple del tipus d'exercici de què consta l'àrea:

Exemple

04. Corregisca la galerada següent d'acord amb les indicacions assenyalades en l'original. Marque les esmenes amb els signes adequats per a la correcció de galerades.

ORIGINAL

Andrés Estellés, Vicent, La lluna de colors, Tres i Quatre, València, 1986.
Aracil, Lluís V., Papers de sociolingüística, La Magrana, Barcelona, 1982.
Azurmendi, M. José, i al., Les llengües en l'Administració, Generalitat Valenciana, València, 1986.
Barberà, Jeremies, i al., Curs de gramàtica normativa, ICE, València, 1981.
Bonet, Blai, Míster evasió, Tres i Quatre, València, 1987.
- El mar, Tres i Quatre, València, 1988.
Canellada, María Josefa - Kuhlmann Madsen, John, Pronunciación del español, Castalia, Madrid, 1987.
Capella, Guy, i al., Gramática básica de la lengua francesa, Hachette - Sociedad General Española de Librería, Madrid, 1981.
Carnicer, Ramón, Desidia y otras lacras en el lenguaje de hoy, Planeta, Barcelona, 1983.

GALERADA

ANDRÉS ESTELLÉS, Vicent, *La Lluna de colors*, Tres i Qauter, València. 1985.
ARACIL, Lluís *Parpers de sociolingüística*, la Magrana, Barcelona, 1980.
AZURMENDI, M. José, *Les llengües a l'administració*, Generalitat Valenciana, València, València, 1897.
BARBERÀ, Jeremias, i altres., *Curs de Gramàtica Normativa*, ICE, València, 1981
BONET, Blai, i alt., *Míster evasió*, Tres i Qautre, València, 1997.
- *El mar*, Tres i quatre, València, 1988.
CANELLADAS, Maria Josepa, - KHULMANN MANSÉN, Jhon, *L a pronunciació del español*, Castàlia, Madrid, 1980
CARPELLA, Guy, i al. *Grmática básica de la lengua francesa*, Hachette- Sociedad General Espanyola de Librería, València, 1981.
CARNICER, Ramon, *Desidia y otras lacras en el lenguaje de hoy*, Planeta, Barcelona, 1.983.

EXEMPLE DE LA PROVA

EXEMPLE DE LA PROVA

- Chevalier, Jean-Claude, i al., Grammaire Larousse du français contemporain, Librairie Larousse, París, 1964.
- Corripio, Fernando, Diccionario práctico. Incorrecciones, dudas y errores gramaticales, Larousse, París, 1988.
- El País. Libro de estilo, Ediciones El País, Madrid, 1990.
- Escarpenter, José, Cómo eliminar errores y dudas del lenguaje, Playor, Madrid, 1985.
- Ferrando, Antoni, Consciència idiomàtica i nacional dels valencians, València, 1987.
- (ed.), La llengua als mitjans de comunicació, Institut de Filologia Valenciana - Universitat de València, València, 1990.
- Ferrater, Gabriel, Sobre el llenguatge, Quaderns Crema, Barcelona, 1981.
- García Yebra, Valentín, Teoría y práctica de la traducción, 2 vols., Gredos, Madrid, 1984².
- Entorno a la traducción, Gredos, Madrid, 1983.
- Jespersen, Otto, La llengua en la humanitat, la nació i l'individu, Edicions 62, Barcelona, 1992.
- La filosofía de la gramàtica, Anagrama, Barcelona, 1975.
- Lacreu, Josep, Els verbs valencians, Edicions Bromera, Alzira, 1999.

-
- CHEVALIER, Jean Claude, *Granmaire Larousse du française contemporain*, Librairie Larousse, París, 1964
- GORRÍPIO, Fernando,, *Diccionario Práctico: Incorecciones, dudas y errores gramatuicales*, Larousse, París, 1978
- El País. Libro d'estilo, Ediciones del País, Madrid, 1990.
- CARPENTER, José, *Cómo eliminar errores i dudes del lenguaje*, Plaior, Madrid, 1978.
- FERNANDO, Antoni, *Conciencia idiomàtica i nacional del valencians*, València, 1978.
- (ed.) *La llengua als mitjans de comunicació*, 2 vol., Institut de Filologia valenciana – Universitat de València, 1989.
- FERRATER, gabriel, *Sobre el Llenguatge*, Quaderns Crema, Barcelona, 1978.
- GARCIA YERBA, Valentín *Teoría y pràctica de traducción*, 2 vols, Editorial Gredos, Madrid, 1985²
- *Entorno a la traducción*, Gredos, València, 1983.
- JESPERSEN, Otro *La llengua en la Humanitat, la Nació i l'Individu*, Ediciones 62, Barcelona, 1992²
- *La filosofía de la gramàtica*, *Anagrama*, Barcelona, 1975
- LACREU, Jopep, *Els verbs valencians*, Edicions Bormera, Alzira, 1999

Marqués, Vicent, Nit de foc, Edicions Bromera, Alzira, 1991.
Martorell, Joan, Tirant lo Blanc, Ariel, Barcelona, 1982.
Mestres, Josep M., i al., Manual d'estil, Eumo Editorial i al.,
Barcelona, 1995.
Mira, Joan F., Punt de mira, Tres i Quatre, València, 1987.
Mollà, Toni, i al., Curs de sociolingüística, 3 vols., Edicions
Bromera, València, 1987.
Ninyoles, Rafael L., Idioma i prejudici, Moll, Palma de Mallorca,
1982.
Pascual, Vicent, Diccionari Gregal, Gregal Llibres, València, 1987.
Pérez Moragon, Francesc, Les Normes de Castelló, Tres i Quatre,
València, 1982.
Pitarch, Vicent - Palomero, Josep, Ritme, Tres i Quatre, València,
1987.
Polanco, Lluís, «Elements per a una proposta morfosintàctica», dins
de La Llengua als mitjans de comunicació, Institut de Filologia
Valenciana - Universitat de València, València, 1990.
Sanchis Guarner, Manuel, La llengua dels valencians, Tres i Quatre,
València, 1972⁴.

MARQUES, Vicent, *Nit de Foc*. Edicions Bromera, Alzira 1991.

MARTORELL Joan, *Tirant lo blanc*, Ariel, Barcelona, 1986.

MESTRES, Josep, i als., *Manual de estil*, Editorial Eumo i al, Barcelona, 1985

MIRA, Joan Francesc, *Punt de Mira*, Tres i Qautre, València, 1987.

MOLLÀ, Toni, i als., *Curs de sociolingüística*, 3 vols., Edicions Bromera, València, 1987

NINYOLES, Rafael, *Idioma i prejudicis*, Moll, Palma de Mallorca 1986.

PASQUAL, Vicent, *Diccionari gregal*, Gregal llibres, València, 1984..

PÉREZ MONDRAGON, Francesc, *Les Normes de Castellón*, Tres i Qautre, 1964.

PITARCH, Vicent-PALOMERO, JOSEP, *Ritem*, Tres i Qautre, València, 1964.

PITARCH, Vicent-PALOMERO, JOSEP, *Ritem*, Tres i Qautre, València, 1964.

POLANCO Llís, «Elements per a una proposta morfosintàctica, *dins de la Llengua als mitjans de comunicació*», Institut de Filorlogia Valenciana i Universitat de València, València 1990.

SANCHIS, GUARNER, Manuel, *La llengua dels valencians*. Tres i Quatre, València, 1973⁴